

Κείμενο 1:

Μια έκθεση σπάνιων και πολύτιμων παιχνιδιών στον «Ελληνικό Κόσμο»

Μια έκθεση σπάνιων και πολύτιμων παιχνιδιών παρουσιάζεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα, στο Κέντρο Πολιτισμού «Ελληνικός Κόσμος». Η έκθεση περιλαμβάνει περισσότερα από 100 σπάνια και μοναδικά παιχνίδια.

Η έκθεση, που απευθύνεται σε όλες τις ηλικίες, δίνει στους επισκέπτες την ευκαιρία να ταξιδέψουν στην ιστορία μέσα από παιχνίδια που άλλοτε συντρόφευαν μικρά παιδιά και άντεξαν στο χρόνο ή παιχνίδια που διατηρήθηκαν σε μετακινήσεις πληθυσμών, επιβίωσαν από πολέμους και καταστροφές και έγιναν συλλεκτικά. Μεταξύ άλλων παρουσιάζονται παιχνίδια από άγνωστους κατασκευαστές που αργότερα κατέκλυσαν τον κόσμο, ή παιχνίδια κατασκευασμένα στο χέρι από φτηνά υλικά, που όμως διατηρούνται σε άριστη κατάσταση.

Στην έκθεση τα παιχνίδια παρουσιάζονται ως εργαλείο εκπαίδευσης και ψυχαγωγίας των παιδιών. Παράλληλα αναπτύσσεται η ιστορία των παιχνιδιών στον χώρο, επιτρέποντας τη γνωριμία με άλλους πολιτισμούς και κοινωνίες, αλλά και στον χρόνο. Τα παιχνίδια που έπαιζαν οι πρόγονοί μας παρουσιάζουν ομοιότητες με τα δικά μας, όμως τα υλικά κατασκευής διαφέρουν από εποχή σε εποχή.

Με αφορμή την έκθεση, ο «Ελληνικός Κόσμος» θα οργανώσει επίσης μια σειρά από εκπαιδευτικά προγράμματα και εκδηλώσεις, ώστε να προβληθεί το δικαίωμα του παιδιού στο παιχνίδι και να γνωρίσουν οι γονείς τους τρόπους επιλογής παιχνιδιών των παιδιών τους.

Στις 10 Δεκεμβρίου, λοιπόν, στον «Ελληνικό Κόσμο» ανοίγουν σεντούκια και μπαούλα και σπάνια, σημαντικά, μοναδικά παιχνίδια φορούν τα καλά τους, γυαλίζουν τις ρόδες τους, τινάζουν τα φτερά τους, ανοίγουν τα παραθυρόφυλλά τους, δένουν τα κορδόνια τους και κουρδίζουν το ένα το άλλο, για να μας δώσουν τη μοναδική ευκαιρία να γίνουμε πάλι παιδιά...

	ΧΕΙΜΕΡΙΝΟ (01/10/2015 - 12/06/2016)	ΘΕΡΙΝΟ (13/06/2016 - 30/09/2016)
ΔΕΥΤΕΡΑ	ΚΛΕΙΣΤΑ	ΚΛΕΙΣΤΑ
ΤΡΙΤΗ	09:00 - 13:30	10:00 - 15:00
ΤΕΤΑΡΤΗ	09:00 - 13:30	10:00 - 15:00
ΠΕΜΠΤΗ	09:00 - 13:30	10:00 - 15:00
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	09:00 - 20:00	10:00 - 15:00
ΣΑΒΒΑΤΟ	11:00 - 16:00	ΚΛΕΙΣΤΑ
ΚΥΡΙΑΚΗ	10:00 - 18:00	10:00 - 15:00

Το ωράριο λειτουργίας του «Ελληνικού Κόσμου» μπορεί να αλλάξει χωρίς προειδοποίηση.

<http://www.fhw.gr/cosmos/index.php?id=60&m=2&s=12&lk=739&jg> (από το διαδίκτυο, με αλλαγές)

Κείμενο 2

Η Οικογένεια Μπελιέ

Η Πολά είναι η μοναδική φωνή στην τετραμελή οικογένειά της. Ο πατέρας της, η μητέρα της και ο αδερφός της είναι όλοι κωφάλαλοι και καθημερινά αναλαμβάνει τον ρόλο του διερμηνέα για να τους βοηθάει. Φροντίζει ενεργά τη διαχείριση της φάρμας τους, πουλάει με κέφι τα γαλακτοκομικά προϊόντα τους και, παράλληλα, πηγαίνει στο σχολείο. Εκεί, ο καθηγητής της μουσικής αντιλαμβάνεται τις δυνατότητες της φωνής της, την αναγκάζει να γίνει μέλος της σχολικής χορωδίας και σιγά-σιγά την καθοδηγεί να ξεδιπλώσει το ταλέντο της. Καθώς το χάρισμά της εξελίσσεται, ο καθηγητής της παρουσιάζει μία διαφορετική πρόταση που δεν είχε τολμήσει να σκεφτεί ποτέ. Της προτείνεται να συμμετάσχει στον μεγαλύτερο μαθητικό διαγωνισμό μουσικής στο Παρίσι, όπου η νίκη θα μπορούσε να της προσφέρει μια υποτροφία και μια λαμπρή καριέρα στο τραγούδι. Η Πολά θέλει να κάνει το όνειρό της πραγματικότητα, αλλά δε νιώθει έτοιμη να εγκαταλείψει τους γονείς της, που τόσο τη χρειάζονται.

Στέλιος Ανδρεάδης, *Οικογένεια Μπελιέ* – κριτική της ταινίας, <https://artic.gr/oikogeneia-mpelie/25876/>

Κείμενο 3

Καστάνκα

Η νεαρή κοκκινόξανθη σκυλίτσα με την αλεπουδίσια μουσούδα, διασταύρωση κυνηγετικού ράτσας με ποιμενικό, έτρεχε μπρος – πίσω στο πεζοδρόμιο, κοιτάζοντας δεξιά κι αριστερά. Κάθε τόσο σταματούσε κι έκλαιγε. Σήκωνε, πότε το ένα, πότε το άλλο, τα ξυλιασμένα απ' την παγωνιά πόδια της και προσπαθούσε να καταλάβει: Πώς έγινε και χάθηκε;

Θυμόταν πολύ καλά πώς πέρασε τη μέρα της και, τελικά, βρέθηκε σ' αυτό άγνωστο πεζοδρόμιο.

Η μέρα άρχισε όταν ο κύριός της, ο ξυλουργός Λουκάς Αλεξάντριτς, φόρεσε το καπέλο, πήρε στη μασχάλη κάποιο ξύλινο πράγμα μ' ένα κόκκινο μαντήλι και φώναξε:

- Καστάνκα, πάμε!

Ακούγοντας τ' όνομά της, βγήκε κάτω απ' τον πάγκο όπου κοιμόταν, τεντώθηκε γλυκά-γλυκά κι έτρεξε πίσω από τον κύριό της. Η Καστάνκα θυμόταν ότι στο δρόμο φερόταν με μεγάλη απρέπεια. Από τη χαρά της που την πήραν να περπατήσει, πηδούσε, ριχνόταν γαβγίζοντας στα βαγόνια που τα τραβούσαν άλογα, έμπαινε τρέχοντας στις αυλές και έπαιρνε από πίσω, κυνηγώντας τα άλλα σκυλιά. [...]

Την ώρα που της μιλούσε ο κύριός της, άρχισε ξαφνικά ν' ακούγεται μουσική. Η Καστάνκα κοίταξε γύρω και είδε στο δρόμο να έρχεται κατευθείαν επάνω της ένα σύνταγμα από στρατιώτες. Μην μπορώντας να υποφέρει τη μουσική που την εκνεύριζε, άρχισε να τρέχει από δω κι από κει ουρλιάζοντας και, χωρίς να το καταλάβει, πέρασε το δρόμο και βρέθηκε στο απέναντι πεζοδρόμιο.

Όταν συνήλθε, δεν έπαιζε πια η μουσική και οι στρατιώτες δεν υπήρχαν. Πέρασε τρέχοντας το δρόμο προς το μέρος όπου είχε αφήσει τον κύριό της, αλλά αλίμονο! Ο ξυλουργός δεν ήταν εκεί.

Διασκευασμένο απόσπασμα από το διήγημα *Καστάνκα* του Άντον Τσέχωφ, στο *Η Αγάπη και 32 άλλα διηγήματα*, εκδ. Εστία, σελ. 149-151.